

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 3. Applicatio hujus mensuræ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

quod natura est Patri æterno, voluit fieri gratia, ut daret se tibi & esset mensura gloriæ tuæ; Pater est infinita ratione Sanctus per naturam, & MARIA redditur quodammodo infinita ratione magna & sancta per privilegium: hoc sanè supremum gratiarum ipsius est fastigium.

Huc igitur statuendæ sunt columnæ Herculis, & dicendum: *Non plus ultra*: siquidem si confiderentur omnes tres gratiarum ordines; gratia statûs innocentie;

gratia Redemptionis; & gratia in creata, quæ est ipse Deus; omnes tres Unitas invenire est in sanctissima Virgine. Quid igitur faciendum restat, nisi ut posito velut certo fundamento, quòd gratia, quàm ipsa recepit in terris, sit mensura gloriæ, quàm possidet in cœlis, manibus modò attripias hanc mensuram, ut experiaris, an cognoscere per illam possis omnem illarum magnitudinem; an facere id potes? tanta, & dic tecum ipse.

§. III.

 Applicatio hujus mensuræ.

Omnis gratia & omnis gloriæ statûs innocentie est in sanctissima Virgine. **C**um verum sit, accepisse ipsam in terris omnem abundantiam gratiarum, statûs innocentie, quæ distributæ Adam & omnibus filiis ejus, fuissent ex eis totidem Sanctos, quorum quilibet possederet suum gradum gloriæ in æternitate: Cum omnia, quæ perditæ fuerant in Adam, inventa iterum sint à Sanctissima Virgine, & omnia in ipsius recolligantur personâ; sequitur ergò ipsam solam possidere omnem gloriam, quàm ipsi recepissent à Deo, si suam conservassent gratiam: Hæc, quousque excreverunt hæc? Considera bene, omnia successivè supputa, pondera rem probe in totâ suâ latitudine, in suâ duratione, in suâ magnitudine, & vide, an comprehendere possis ip-

sam: Sed integrum sæculum ad hæc non sufficeret: & postquam unicâ duntaxat horâ id ponderaveris, mens tua fatigabitur, confunderetur, obruetur: Opprimetur à gloriâ; fitebitur à magnitudine hujus gloriæ, se obrui & annihilari. Ira, fiteberis impotentiam tuam: Non nisi vastam hæc video amplitudinem, quòd meus non peringeret animus, ad concipiendam omnem gloriæ Sanctissimæ Virginis magnificentiam; nunquam hæc ratio comprehensurus sum ipsam.

Iterum incipe secundum facere periculum, & denuò tecum dic ipse: Gratia sanctissimæ Virginis est mensura ipsius gloriæ; Cum ergò ipsa locupletata sit in terris omni thesauro gratiarum Redemptionis, Virgine, &

Et omnis plenitudo, quæ erat in Redemptore, etiam fuerit in divina ipsius Matre, deducitur clarè, quòd omnis gloria, quæ respondet huic gratiæ, sit etiam unita in personâ ipsius, ad coronandum ipsam in cælis: certum est enim, gratiam esse mensuram gloriæ: Quousque hæc quoque excreverint, si illa sigillatam velis enumerare? an putas, si exactè & ad amissim dimetiaris, te illa comprehensurum? Quid est hoc, nisi videre omnes portiones gloriæ, innumerablem & velut infinitam hujus multitudinis Sanctorum in cælo & in terrâ, conjungi & uniri inter se, ad constituendam nonnisi unicam coronam gloriæ pro ipsâ solâ? Pondera id seridè, & contende ut comprehendas; antequam quartam solummodò horæ partem in laboriosa hæc consideratione exegeris, animus tuus se totum videbit absorptum, totum stupidum, & in admirationem abreptum, ubi nil cogitare amplius, nec dicere poterit, nisi: O gloria MARIE quam es admirabilis! O gloria Matris Dei, quam es incomprehensibilis!

Intellectus tuus naturalis, cum assuetus sit judicare res modò suo humano, judicabit forsitan impossibile, tantas magnificentias unitas esse in unicâ solâ creaturâ; sed tene & crede illud per hanc veritatem fidei, quòd quæstio hæc sit de Matre Dei, quòdque, cum Deus Patet æqualiter ipsi communicaverit

fecunditatem suam divinam, nihil tam magni cogitari possit, quia Deus majora & plura adhuc ipsi sit impertitus.

Sed quid tandem hoc erit, si Deus vult, ut infinita sua magnitudo sit gloria Sanctissimæ Virginis, adnitariis terribè dimetiri magnitudinem ipsius gloriæ, per ultimum fastigium ipsius gratiæ, quæ est gratia divina? Gratia, quæ tam specialis est ipsi, ut nemo alius unquam quàm ipsa, factus fuerit particeps illius; Gratia quæ in tantum sublimata est super omnes alias, ut omni careat mensurâ! Quid hoc erit, si adhuc applices hanc regulam, dicasque tecum ipse: Gratia sanctissimæ Virginis est mensura ipsius gloriæ; Jam hæc mensura est Deus ipse, vel saltem divina ipsius Maternitas: siquidem Filius ipsius Unigenitus, & ipsius Deus, qui natura est respectu Patris sui, est gratia pro illâ. Quousque tandem hoc excreverit? quid cogitabis? quidque dices? O Deus! claude oculos, suspende omnes cogitationes tuas, supprime omnia tua verba, altum tene silentium, & in abyssu tui nihili absconde te; admire, revere, adora id, quòd nec tu, nec ullus creatus intellectus potest comprehendere.

Nihilominus, ne statuas tuo intellectui, ut refragetur magnis hisce veritatibus; cave, ne credas difficulter illas, eò quòd nimium nostrum excedant captum; sed potius tene, ipsistantè magis esse veras, quantò magis sunt incomprehen-

luit, ut infinita sua magnitudo sit gloria Sanctissimæ Virginis.

Non consulendus est intellectus naturalis in his, quæ Deum, vel Sanctissimam

is gra
omni
Re
tionis
r in
iffima
ne,

ipſius Ma-
trem con-
cernunt.

prehensibiles: Omnia, quæ con-
cernunt Majestatem Dei, & digni-
tatem Matris, ipſius, tam magna
sunt, ut, quidquid concipere pos-
sumus, non accedat ad ea: hinc
pro eo, ut cogitemus vel dicamus;
Id comprehendendo, dicamus auda-
cter: Non comprehendo; eas hæc
est, quæ omne transcendit id, quod
noſter capit intellectus. Sed de-

fectus hic est, cui nunquam non su-
mus obnoxij, quod judicemus res
Dei juxta modum nostrum. Et ideo
non nisi abjectè semper cogitamus
& loquimur de illius, & nisi intel-
lectus noſter naturalis elevetur per
fidem, aliter facere non possumus.
Ecce primam mensuram gloriæ
Sanctissimæ Virginis, quæ est ip-
sius gratia. Jam videtur secundam.

ARGUMENTUM.

*Secunda mensura gloriæ, quam Sanctissima Virgo
possidet in cælo, sunt ipsius merita.*

ARTICULUS III.

D. Thom.
II. P. 2. q. 95.
a. 4.

AD cognoscendum magnitudi-
nem alicujus Remunera-
tionis, cognoscenda est
magnitudo meriti; si enim hæc
datur juxta regulas justitiæ, par-
esse debet merito; Et ad cogno-
scendum magnitudinem meriti,
Sanctus Thomas hanc affert regu-
lâ: *Quantitas meriti ex duobus
potest pensari, uno modo ex radi-
ce charitatis, alio modo ex clari-
tate operis.* Vult dicere, ad judi-
candam de magnitudine meriti,
potissimum attendi debent duo;
primum, dignitas personæ, quæ
agit; secundum, excellentia ope-
ris, quod facit.

Dignitas
personæ est
mensura ip-
sius meriti.

Si attendas ex unâ parte digni-
tatem personæ, quæ agit, est Ma-
ter DEI; & quid dicere te putas,
dum dicis Mater DEI? An nôsti,
quantum sit ipsius meritum? Est

persona dignissima post tres divi-
nas personas. An nôsti, quantum
sit meritum personæ JESU Chri-
sti? Est ejusmodi, ut omnes Do-
ctores Catholici unanimiter di-
cant, ipsum meruisse infinitâ ra-
tione in omnibus actionibus vitæ
sue, etiam minimis; ita ut unicum
ipſius verbum, unica ipſius cogi-
tatio, unicus ictus oculi, unica
respiratio, unicus passus, omnia
denique in ipſo fuerint valoris &
meriti infiniti; & tota hujus, quam
afferunt, ratio est infinita dignitas
personæ ipsius: Erat hæc nempe
persona meriti infiniti.

Jam post primam hanc perso-
nam, immediatè succedit persona
Sanctissimæ Virginis: Illa quidem
tam digna non est, neque tanti
meriti, sicut ipse; assimilatur tamen,
tamque propè accedit ad ipsum,
quam

Jesus Chri-
stus meruit
infinitâ ra-
tione in
omnibus, &
post illum
Sanctissima

quan-